

अग्राक्षणा कटाक्षेण ॥ तिर्यग्वक्त्रं भ्रातरमीक्षमाणः ॥ धर्मदोषो धर्मविरोधस्तत्प्रसंगेन तत्परिहारशेषतया ॥ पितृवचनमुकुर्वन् कथमस्मान् धर्मेण पालयिष्यतीति या लोकस्या
तिशंका तदभावसंपादनहेतुना मयापि पितृवचसोऽकरणेऽन्योपि पितृवचनकरिष्यतीति लोकनाशशंकाहेतुना च यस्य ते सुमहान् अयं वनगमनं प्रतिसंभ्रमोजातः सोऽस्थानेऽयु
क्तो भ्रातिमूल एव ॥ भ्रातिमूलत्वमेवाह ॥ कथंहीति अशौंडीरं असमर्थं दैवमिति किंचिद्वस्तुप्रबलमिति ॥ एवंजातीयकं यथाहि यथैव त्वंवदसि ॥ एतत् एतज्जातीयं त्व
द्विधः शौंडीरः दैवनिराकरणेऽपि समर्थः क्षत्रियर्षभोयद्यसंभ्रातः स्यात् कथमेतद्वक्तुमर्हति न कथमपि ॥ अतः कृपणं असमर्थं कपरिग्राह्यतया शोच्यं ॥ अशक्तं पौरुष

अग्राक्षणावीक्षमाणस्तु तिर्यक् भ्रातरमब्रवीत् ॥ अस्थाने संभ्रमो यस्य जातो वै सुमहानयं ॥ ५ ॥ धर्मदोषप्रसंगेन लोकस्यानतिशंक
या ॥ कथं त्येतदसंभ्रातस्त्वद्विधो वक्तुमर्हति ॥ ६ ॥ यथा त्येवमशौंडीरं शौंडीरः क्षत्रियर्षभः ॥ किं नाम कृपणं दैवमशक्तमभिशंससि
॥ ७ ॥ पापयोस्ते कथं नाम तयोः शंका न विद्यते ॥ संति धर्मोऽपि धासक्ता धर्मात्मन् किं न बुध्यसे ॥ ८ ॥

सन्निधौ कार्या समर्थं दैवपदार्थं प्राकृतवत्
किमभिशंससि अभिष्टौषि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ एवं दैवावलंबनं प्रतिक्षिप्य धर्मदोषप्रसंगं परिहरति ॥ पापयोरिति ॥ पापात्मनोस्तयोः कैकेयीदशरथयोर्विषये ते कथं नाम
शंका पापात्मत्वशंका न विद्यते न जायते ॥ ननु धर्मव्यवहारवतोः कथमेषा शंका तत्राह ॥ संतीति ॥ हे धर्मात्मन् धर्मेकस्वभाव ॥ धर्मउपधाच्छलं तत्रासक्तमासक्तिर्लोकप्रता
रणाय येषां तादृशा ब्रह्मिर्धर्मपराः अंतःपापासक्ताः संति तान् किं कथं न बुध्यसे ॥ ८ ॥